

Budgettet for Usherød Klædefabrik er blevet opført i Anmærningerne, og det Overstud, der kommer, opføres paa § 3, men derfor findes Vædringsforslaget paa § 3 og kommer til Afstemning sammen med § 3. Jeg skal her blot gøre opmærksom paa det, for at ærede Medlemmer ikke skulle forundre sig over, at Forbeholdet staar i Betænkningen, uden at det tilsvarende Vædringsforslag foreligger. Vedkommende Fabrikør har 3,600 Kr. i Løn, og, saa vidt Udvalget bekendt, tillige Fribolig. Han har allerede et Par Gange faaet Lønningstillæg, og nu foreslaas det for tredje Gang. Det har Udvalget ikke fundet nødvendigt, men har ment, at vedkommende Mand's Lønning maa være tilstrækkelig og er ganske forklarlig, og derfor foreslaar man at nægte dette Lønningstillæg. Under Nr. 159 er der stillet Forslag om at nægte et Beløb af 400 Kr. til Vederlag for to Konstabler, som ellers skulde opholde sig paa Korsør Søbatteri, for at overholde Orden og Renlighed der. Nu vil man seje Folk dertil, idet man siger, at Konstablernes Tal er indskrænket ved den ny Hærlov. Det er det vist ogsaa, men det var jo vel sagtens ikke Meningen, da man vedtog den ny Hærlov, at alle Indskrænkninger, der fandt Sted, skulde erstattes med privat Arbejdskraft. Iøvrigt mener man, at et Batteri vel helst skulde besættes med militære og ikke med Daglejere. Jeg har ikke den Fornøjelse at kende det omtalte Batteri dernede, og Udvalget har ment, at det ikke var noget strengt nødvendigt Krav, og derfor foreslaas det at nægte disse 400 Kr. — Under Nr. 160 kommer jeg til et Forslag, der er stillet af et Mindretal. Det gaar ud paa at nedsætte Beløbet til Dagpenge og Rationnementstillæg med den Sum, der her staar anført. Jeg skal om dette Vædringsforslag, som har været drøftet i Udvalget, bemærke, at det, saa vidt jeg kan skønne, er et Forslag af lignende Natur som nogle af de Forslag, vi havde forleden Dag, nemlig et Forslag, der ikke tager fornødent Hensyn til bestaaende Love. Naar det i Loven af 14de Maj 1870 udtrykkelig fastsættes, at Soldater og Officerer skulle have Dagpenge og Rationnementstillæg, gaar det ikke an ved en Afstemning paa Finansloven at nægte Beløbene dertil. Det er muligt, at det ærede Medlem, som har stillet dette Forslag, gaar ud fra den Betragtning — det er muligt, siger jeg, jeg ved det ikke — at Landbefæstningen, hvorpaa disse Menneſter skulle lægges ud, er en ulovlig, en provisorisk Foranstaltning. Men denne Betragtning synes jeg dog ikke det ærede Medlem kan fastholde. Da vi jo

alle have sagt, at det, der stete i 1894, var, at Fæstningen blev godkendt og lovlig, kan man ikke samtidig sige, at den er ulovlig og provisorisk. Begge Dele kunne ikke være Tilfældet. Endvidere er der det mærkværdige ved dette Vædringsforslag tillige med et andet, hvis Sagen da skal opfattes saaledes, at det er stillet, fordi Fæstningen er provisorisk, at det ærede Medlem stiller ikke Forslag om at stryge alt, hvad der er provisorisk. Det ærede Medlem gaar en helt anden Vej. Han giver baade Dagpenge og Rationnementstillæg til Folkene paa Middelgrundsfortet, han giver Pengene til Vedligeholdelse af Middelgrundsfortet. Han har ikke stillet Forslag om at nægte disse Beløb. Han stiller kun Forslag om her at nægte Dagpenge og Rationnementstillæg og saa tillige nogle Vedligeholdelsesbevillinger til Fæstningen, men Administrationsbevillingen fastholder han saa vel som Skatter og Afgifter. Han fastholder Bevillingen til Vedligeholdelsen af Middelgrundsfortet, til at give Mandstabet Naturalforplejning, Lys og Varme og til Drift af Middelgrundsfortet, ja, han og hans Parti bygge et stort Fyrtaarn paa Middelgrundsfortet. Jeg maa derfor gaa ud fra, at det er ikke af den Grund, at disse Forslag ere stillede, at de betragte Fæstningen som provisorisk. Det kunne de heller ikke godt gøre, da den allerede er godkendt. Derfor kan man alligevel nok have Modstandsgrunde mod Fæstningen, det er en anden Ting. Jeg gaar altsaa ud fra, at disse Vædringsforslag ere stillede af rent saglige Grunde, og ere de det, mener jeg, at det er ikke forklarligt at nægte Dagpenge og Rationnementstillæg til Folk, som have Krav derpaa efter bestaaende Love. Hvis jeg samtidig maatte omtale Vædringsforslaget angaaende Vedligeholdelsen af Befæstningen, vil jeg sige, at man kan selvfølgelig stille sig paa det saglige Grundlag og sige: Vi ville nægte enhver Bevilling til Vedligeholdelse af Befæstningen, og ved denne Nægtelse fremtvinge en Forhandling med Landstinget om Befæstningsforholdene. Det kan man selvfølgelig gøre, jeg indrømmer, det er et Standpunkt, man har Lov til at tage, og jeg maa antage, at det er det Standpunkt, det ærede Medlem har villet tage. Naar jeg for mit Vedkommende og vi fra vor Side ikke have villet tage dette Standpunkt i Mar, sker det af Opportunitetshensyn. Jeg tror ikke, Landstinget i Øjeblikket er tilbøjeligt til at gaa ind paa en Forhandling om at flette samtlige Vedligeholdelsesbeløb til Fæstningen. Jeg tror, en saadan Forhandling vilde møde stærk Modstand i Øjeblikket, og saa ser jeg ikke,